

**Տ. ԱԹԱՆԱՍ ԱՔԵՂԱ ՍԱՐԳՍՅԱՆԻ ՔԱՐՈՉԸ՝
ԽՈՍՎԱԾ ԿԱԹՈՂԻԿԵ ՍՈՒՐԲ ԷԶՄԻԱԾՆԻ ՏՈՆԻՆ
Ս. ՎԱՐՊԱՆ-Ս. ՀՈՎՀԱՆՆԵՍ ՍԿՐՏԻՉ ՍԱՏՈՒՌ-ՍԿՐՏԱՐԱՆՈՒՄ
ՍԱՏՈՒՑՎԱԾ ՄԻԱԲԱՆԱԿԱՆ ՈՒԽՏԻ ՍՈՒՐԲ ՊԱՏԱՐԱԳԻՆ**

(18 հունիսի, 2020 թ.)

Յանուն Հօր եւ Որդւոյ եւ Հոգւոյն Սրբոյ. ամէն:

Տէր Աստուած մեր, պահեա՛ զառաջնորդս
եւ զեղբայրութիւնս մեր ամբողջ եւ անխռով
ի կամս ողորմութեան Քոյ

(Ժամագիրք):

Վեհափա՛ն Տեր, սիրելի միաբանակից հայրեր եւ եղբայրներ, կեսգիշե-
րային այս լուսնային մեջ, երբ շատերն արդեն խոր քնի մեջ են, մենք՝
Մայր Աթոռ Սուրբ Էջմիածնի միաբաններս, ընկալալ ավանդույթի հա-
մաձայն, միատեղվել ենք այս տաճարում՝ մեր ուխտը նորոգելու մեր Տեր
Հիսուս Քրիստոսի, Սուրբ Էջմիածնի, մեր հավատքի հոր՝ Սուրբ Գրիգոր
Լուսավորչի, Հայոց հայրապետի եւ միմյանց հանդեպ:

Հանգստյան ժամերգության վերջում ասվող «Փառք Քեզ, Տէր Աստուած
մեր» մաղթանքի այս տողերով քահանան հոգեպարար երգակցութեամբ
աղերսում է Բարձրյալին՝ պահապան լինել մեր առաջնորդներին, Իր ողոր-
մութեամբ ամբողջ եւ անխռով պահել մեր եղբայրությունը: Այս աղոթքում
կարծես բանաձեւվում է, թե որն է միաբանության հարատեւելու պայմա-
նը. ամբողջ եւ անխռով լինելը: Որտեղ ամբողջականությունը մասնատվել
եւ բաժան-բաժան է եղել, իսկ համերաշխությունը վերածվել է խռովու-
թյան, ուրեմն այդտեղ հաղթել է չարը, այդտեղ դադարել է որեւէ բան գո-
յություն ունենալ: Իսկ ո՞րն է մշտապես ամբողջ եւ անխռով մնալու երաշ-
խիքը, իհարկե սերը: Պողոս առաքյալը հորդորում է՝ ասելով, որ «ոչ ոքի
պարտապան մի՛ մնացեք, բացի միմյանց սիրելուց, քանի որ, ով սիրում
է ընկերոջը, կատարում է օրենքը» (Հռոմ. ԺԳ. 8): Մենք՝ Սուրբ Էջմիածնի
միաբաններս մեր իսկ ընտրությամբ եւ կամքով ուխտել ենք սիրել, ուխ-

տել ենք մեր անձերն ուրանալու եւ ինքնագոհողության չափ սիրելու կամք դրսեւորել: Պատմությունը փաստում է, որ քիչ չեն եղել կործանարար ալիքները, բայց մեր նավն ավելի ուժեղ է գտնվել, կարողացել է շարունակել իր ընթացքը դեպի հավիտենականություն տանող նավահանգիստ եւ դա հնարավոր է դարձել ոչ թե պատահականությունների կամ բախտի քմահաճույքների շնորհիվ, այլ բացառապես զոհողությունների գնով:

Այսօր էլ մեզանից յուրաքանչյուրի կյանքն ընթանում է երբեմն շաղախվելով զոհողություններով, դժվարություններով եւ փորձություններով: Հայցում եմ մեր հավատքի հոր՝ Սուրբ Գրիգոր Լուսավորչի եւ համայն սուրբ հայրերի բարեխոսությունը, որ կարողանանք Սուրբ Հոգով զորացած շարունակել մեր ծառայությունը հանուն մեր հավատքի եւ հայրենիքի, հանուն Մայր Աթոռ Սուրբ Էջմիածնի անսասանության համար:

Վեհափա՛ռ Տեր, սիրելի՛ հայրեր եւ եղբայրներ, Սուրբ Էջմիածնում այսօր ես մատուցում եմ իմ անդրանիկ Սուրբ Պատարագը: Քահանայապետժվելով եւ կամովին կուսակրոնության ուխտ կատարելով Գանձասարի վանքում՝ քառասնօրյա պահեցողությանս շրջանն անցակցրել եմ Դադիվանքում՝ աշխարհից մեկուսացած եւ թշնամական ուժերով շրջապատված, ուր նաեւ մատուցել եմ իմ անդրանիկ պատարագը՝ լուծյան մեջ՝ առանց հավատացյալների աղոթարար ներկայության: Ինչպես իմ անդրանիկ պատարագին, այնպես եւ այսօր Սուրբ Սեղանին ինձ հետ աղոթել եւ պատարագի վերաբերումը կատարել է միաբանակից եղբայրս՝ հայր Ներսեսը:

Ցանկանում եմ իմ որդիական խոնարհումը հայտնել ազգիս Վեհափառ Հայրապետին՝ հայրական սիրո եւ հոգածության համար: Դադիվանքում մենք գտնվել ենք Հայոց հոր ամենօրյա ուշադրության կենտրոնում եւ հաճախակի են եղել հեռախոսազրույցները, որոնց ընթացքում Նորին Սրբությունն ի խորոց սրտի ապրումակցել է մեզ, գոտեպնդել է, թե՛ խոսքով, թե՛ գործով մշտապես նպաստել, որ վանքում լուսացվող մեր ամեն մի օրն անցնի առավել զորացած, առավել մեծ ծառայասիրտությամբ ու նվիրումով:

Վեհափա՛ռ Տեր, սիրելի՛ հայրեր եւ եղբայրներ, լինելով Մայր Աթոռ Սուրբ Էջմիածնի ամենից կրտսեր կուսակրոն հոգեւորականը, ինձ միաբանության շարքերում ընդունել եք ջերմությամբ, եղբայրական սիրով եւ օգտակար լինելու ամենից ջինջ ցանկություններով:

Աղոթում եմ Ամենայն Հայոց Հայրապետի եւ Սուրբ Էջմիածնի ողջ միաբանության համար, որ մնանք ամբողջ եւ անխռով, զորավոր եւ մշտաթուն այժմ եւ միշտ եւ հավիտյանս հավիտենից, ամեն: